

De llibres i d'arrels

Marta Grau Serrat

"No és el mateix viure que habitar" (Eduard Punset)

Quan ens varem plantejar la publicació de la segona edició del llibre "La Marta de Santa Eulàlia", es va fer palesa la necessitat de incloure un pròleg a la nova edició.

Varem creure que la persona ideal per escriure'l no podia ser cap altre que la nostra secretària, companya i amiga, la Marta Grau. Li varem demanar, es va fer pregar i, per fi, ens va regalar una peça que, per si sola, val per tot un article de la revista, doncs va saber interpretar i expressar, de una forma clara i contundent, la cita que li vam demanar prestada a l'Eduard Punset per encapçalcar el llibre.

Es una declaració de principis, una afirmació d'arrelament a un territori en el que ha vist la llum, ha viscut i viu envoltada per la seva família (així mateix com la nostra Marta de Santa Eulàlia), que val la pena donar a conèixer abastament l'escrit a través de la revista de l'Arxiu, mes enllà dels que l'hagueu pogut llegir a l'esmentada segona edició perquè s'hi emmirallin tots aquells que en tinguin algun dubte i fins i tot els que no tenen coneixement del nom del carrer que veuen al davant de casa seva.

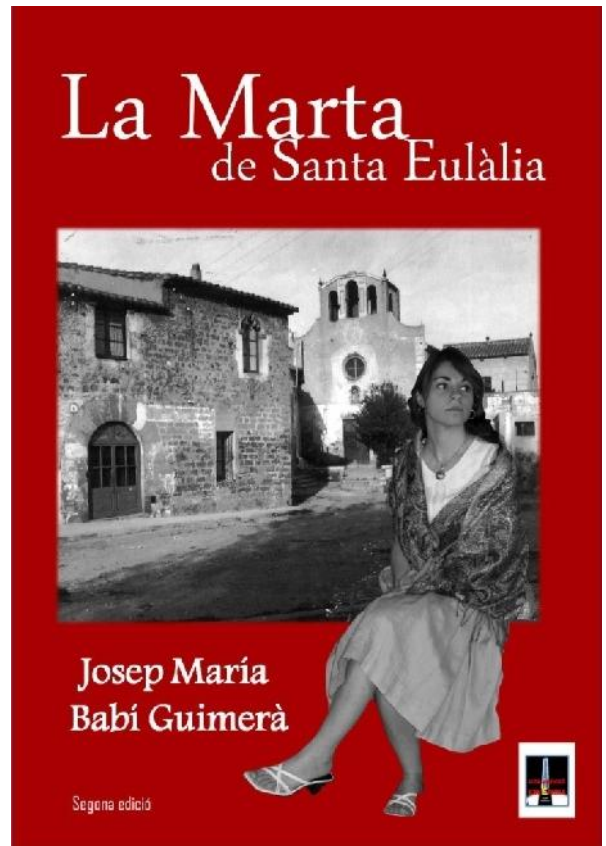
Diu així:

"Jo, Marta, sóc filla de Santa Eulàlia de Vilapicina per part de mare i de pare, però ara sóc del barri de Porta per part de mare i del barri del Turó de la Peira per part de pare.....".

Qui llegeixi aquestes paraules pot pensar que la persona que fa aquesta afirmació no té clar quins són els seus orígens i que no sap el que diu. Què en penseu?

Qui escriu aquestes paraules? Quina Marta? Serà la Marta, personatge central del llibre que teniu a les mans i de la qual coneixereu tota la seva vida quan passeu aquestes pàgines?

Doncs no és ella, o potser sí? Jo, sóc la Marta. Visc al barri de Porta i tinc clar d'on vinc i d'on sóc: de la barriada de Santa Eulàlia de Vilapicina, però a on vaig? El districte on visc, Nou Barris, evoluciona i canvia contínuament. L'evolució implica canvi. Alguns noms perduren en la història, altres es perden. Canvien les fronteres, canvien els límits dels barris, canvien els noms que identifiquen el territori però el que no canvia som nosaltres, conscients d'on som, de qui som i d'on venim.

Parlar del territori de Nou Barris és parlar de història, parlar de Sant Andreu de Palomar, d'Horta i de Barcelona, parlar d'un món rural ja desaparegut, de guerres, de lluites, de vida de barri i de ciutat, de muntanyes, rieres i camins i, sobretot, d'experiències vitals. Aquestes han anat creant una consciència cultural i territorial en tots nosaltres. Arriba gent d'arreu que es queden i que se'n van. Tots ells posen el seu gra de sorra a la història dels barris. Cadascun de nosaltres decideix a quin Nou Barris vol viure. En aquest territori ple d'història i de vida tots ens sentim diferents i iguals a la vegada.

Aquest llibre parla de mi, de la vida dels meus avis, dels meus pares, de la meua família que patiren, estimaren i que visqueren vides paral·leles a la Marta. Aquesta dona patirà, estimarà i viurà en un món canviant com tots nosaltres. Però això sí, sempre sabrà d'on és, qui és i a on viu.

L'autor d'aquesta història, dona a conèixer les seves inquietuds, la seva experiència, el seu món particular a través de la història de la Marta.

Si voleu entendre millor aquestes paraules, endinseu-se en la lectura de les següents pàgines que us portaran a un món que serà conegut per a uns i desconegut per a altres però segur que no deixarà a ningú indiferent.

Qui ha escrit aquestes paraules és, sóc, una altra Marta de Santa Eulàlia....

Que us ha semblat? A mi em va emocionar (i molt) quan me'l va ensenyar...

Josep Maria Babí